

Liefste dagboek

2020 wat een jaar

Het is pas begonnen en nog lang niet klaar

Al die gelukwensen en op gezondheid proosten.

Nu zoveel zieke mensen en nabestaanden om te troosten.

Wat is er van die wensen uitgekomen?

Was dit nu waar we van dromen?

In China eet men vleermuizen, honden en katten.

Ze zitten in vieze huizen, ongezond, zelfs ratten.

Dat was niet zo'n goed idee

Nu zit de hele wereld er mee

Alles moest snel, vlug, en goedkoop

Nu zie je wel, kunnen we nog terug, is er nog hoop?

De aarde smakt naar lucht, zo ook al die patienten.

Velen gaven hun laatste zucht, ten gunste van die centen.

Was dit het waard? Zo'n besmettingshaard.

Geen handen meer schudden, geen zoen meer op je wang.

We zijn één zieke kudde, wie weet nog voor hoe lang?

Een tekort aan bedden, voor zoveel zieken?

Gaan we het wel redden, gelet op de grafieken?

Nu pas gaan we klappen, voor de zorg die zwaar wordt belast.

Zet dan toch stappen, en zorg voor loon dat bij hen past.

2020

Niemand op straat, niemand in de stad

Waar je ook gaat, bijna niemand op pad.

Bang voor besmetting, bang voor gevaar.

We liggen aan de ketting, we zijn de sigaar.

Weg is onze vrijheid, we blijven thuis.

Nergens met blijheid, dit is niet pluis.

Je haalt boodschappen, je helpt je buur.

Dat ze niet naar buiten durft te stappen, dat is toch zuur.

Veel lieve mensen om je heen, die staan voor je klaar.

Ben je niet goed ter been? We helpen elkaar.

Veel mooie initiatieven.

Minder inbraken, minder dieven.

Laten we zuinig zijn op de natuur, op onze moeder aarde.

Zeker op de lange duur, is dat de belangrijkste waarde.

Alles wat er groeit, alles wat er leeft.

Dat is wat ons zo boeit, dat is waar je om geeft.

Denk niet aan status, en ook niet aan geld.

Voordat het te laat is, 't is onze gezondheid die telt.

Weg met het virus.

Ik wil niet dat het daar is en ook niet dat het hier is.

Mike Geerts, 12 april 2020

Ingrijpende tijden. Het zijn denk ik de beste twee woorden om de coronatijd te omschrijven. Je ziet weinig tot geen mensen op straat, (sport)clubs, in restaurants, uitgaansgelegenheden of op andere openbare plekken. Je ziet je baan of bedrijf in rook opgaan of maakt overuren door de crisis. Of erger: je ziet je dierbare in het verpleeg- of ziekenhuis niet of verliest een dierbare. De (invloed van de) coronacrisis is voor iedereen merkbaar.

Het was voor mij inspiratie om een tijdschrift te maken over deze ingrijpende tijd. Het gedicht hiernaast maakt deel uit van het voor het vak kunst gemaakte tijdschrift onder de naam 'coronadagboek'. Het zogenaamde coronadagboek bevat, naast dit gedicht, ook afbeeldingen, tekeningen, een woordzoeker, doolhof e.d. Leuk – en voor mij nieuw – om te maken en interessant om later naar terug te kijken. De bedoeling van de opdracht was iedere week (tijdens de crisis) verschillende (kleine) tekeningen, schilderijen e.d. te maken om deze later tot één geheel samen te voegen. Naast dit werk heeft de opdracht veel andere mooie werken van klasgenoten opgeleverd. Complimenten aan hen. Daarnaast wil ik graag iedereen, ondanks het feit dat de zomer(vakantie) er voor velen anders uit zal zien dan 'normaal', een fijne en welverdiende vakantie toewensen. Een vakantie met ontspanning, gezondheid, mooi weer en afstand waar mogelijk. Let een beetje op elkaar: voor nu, tijdens een eventuele tweede golf en tijdens de toekomst ná corona.

Alle zieken wens ik een spoedig herstel en alle nabestaanden kracht en sterkte toe.

Mike Geerts

(5^e klas vwo)